

قدر «کرونا» را بیشتر ، بهتر و دقیق تر بدانیم!

آلام مبتلایان و اندوه بازماندگان قربانیان این بیماری بی‌منتهاست؛ زحمات کسانی که برای رفع این بلا در تلاش‌اند نیز ستودنی؛ اما ای‌کاش «کرونا» بهانه‌ای شود که یک‌بار برای همیشه از آنچه نابخردی و سطحی‌نگری است دست برداریم؛

قدر «کرونا» را بیشتر ، بهتر و دقیق تر بدانیم!

«لباس جدید پادشاه» داستان کوتاهی است از «هانس کریستین آندرسون» که در آن، دو خیاط شاید در ازای پول فراوان، لباسی برای پادشاه می‌دوزند که احمق‌ها قادر به دیدن آن نباشند. همگان از ترس متهم شدن به حماقت، از لباس خیالی، تعریف‌ها می‌کنند تا اینکه کودکی صادقانه و با صدای بلند از علت عریانی عالی جناب می‌پرسد و رسوایی بزرگ رخ می‌دهد.

اکنون «کرونا» به سان همان کودک، کوس رسوایی یک سیستم سیستم نما را به صدا درآورده است! ویروس روراستی که به بخشنامه‌ها کاری ندارد؛ از خط‌ونشان و بگیروبیند مرعوب نمی‌شود؛ از جوسازی فلان گروه و روزنامه و بخش خبری نمی‌ترسد؛ به توهامات و حرمت‌های ساختگی محلی نمی‌گذارد؛ جعبه سیاهی ندارد که بشود مخفی کرد؛ تن به حبس و محرومیت نمی‌دهد؛ با آمارسازی و لاپوشانی از رو نمی‌رود؛ به پول و پوپولیسم و پروپاگاندا وقعی نمی‌نهد؛ و در یک کلام، به زبان بی‌زبانی می‌گوید تا خرد پیشه نکنید و دست از سَمیل کاری برندارید اوضاع تان همین است.

آلام مبتلایان و اندوه بازماندگان قربانیان این بیماری بی‌منتهاست؛ زحمات کسانی که برای رفع این بلا در تلاش‌اند نیز ستودنی؛ اما ای‌کاش «کرونا» بهانه‌ای شود که یک بار برای همیشه از آنچه نابخردی و سطحی‌نگری است دست برداریم؛

همانطور که سطوح را گندزدایی می‌کنیم سطحی‌نگری را هم بزدااییم، یک بار برای همیشه بفهمیم کار درست از سیستمی برمی‌آید که علمی باشد نه هوجی‌گر؛ یک بار برای همیشه خرافه پرستی و تقدیرگرایی محض را بریزیم دور؛ یک بار برای همیشه «لختی» خود را ببینیم، خجالت بکشیم و فکری کنیم.